

**Sobota
07.08.
2021**

**Martin Huba vysvětluje,
co má rád na hraní
záporných postav**

**Bouřka, fotbal i noční
klid. Jak vypadá
den šéfa technické
produkce?**

**Na Filmovku míří
virtuální realita
o depresích**

**Tipy, kde se vykoupat
(včetně Slováckého
moře!)**

07.08. 19:00 Kino Hvězda Slavnostní zahájení + Muž se zaječima ušima

Přestože tou dobou už snad budete mít pár filmových zážitků za sebou, oficiálně se letošní Filmovka rozjede tradičně v 19 hodin v kině Hvězda. Slavnostní zahájení bude předcházet projekci očekávané filmové novinky *Muž se zaječima ušima* (2021), která se v kinech objeví až příští týden. Přítomen bude i režisér Martin Šulík a producent Rudolf Biermann. Odlehčená komedie o stárnoucím spisovateli zpříjemní již tak pohodovou a neformální atmosféru zahajovacího ceremoniálu. Malé černé a smokiny proto nechte v kufru.

07.08. 14:00 Respekt stan O konsentu s Konsentem

V sobotu se rozjíždí i pravidelný program v Respektu stanu. Jedna z prvních debat bude na velmi aktuální a třaskavé téma, které nedávno nedobrovolně připomněl bývalý politik Dominik Feri. Jak se ve veřejném prostoru proměňuje debata o sexuálním násilí, partnerských vztazích či sexualitě obecně? S redaktorkou Respektu Silvií Lauder na toto téma pohovoří Johanna Nejedlová, zakladatelka organizace Konsent zaměřující se na boření mýtů o sexu.

07.08. 15:00 Slovácké muzeum Jan Vlček: FILM EYE (skici pro film)

V *síti* (2020), *Díra u Hanušovic* (2014) nebo *Zkáza dejvického divadla* (2019). Nejen v těchto dílech jsme mohli žasnout nad důkladnou výpravou a kulisami, za nimiž stojí filmový architekt Jan Vlček. Ke každému

z těchto projektů ve fázi příprav nakreslil řadu skic, jež podařeným výsledkům předcházely. Ty nejatraktivnější ilustrace napříč Vlčkovou kariérou uvidíte v rámci vernisáže ve Slováckém muzeu.

07.08. 16:00 Stan ČT Sny o toulavých kočkách

Režisér David Sís společně s kameramanem Vítem Bělohradským představí očekávaný dokument o Sísově bratru Petrovi. David Sís se snaží prostřednictvím bratrské dynamiky a vizuálně vytříbeného stylu kombinujícího hraný film s animací postihnout osobnost věhlasného výtvarníka. Součástí hodinového programu budou i projekce ojedinělých krasušů Petra Sise *Hráči* (1982) a *Ostrov pro 6 000 budíků* (1977).

07.08. 18:00 Stan ČT Masterclass Viktora Tauše

Nezaměnitelný režisér Viktor Tauš si v posledních letech připsal úspěchy s formálně vyzcelovanými televizními minisériemi *Vodník* (2019) a *Zrádci* (2020). I na ně jistě přijde řeč během masterclass, jež bude zaměřená jak na jeho unikátní režijní styl, tak i na výpravu, které v dílech obvykle věnuje nenáhodně velký prostor.

07.08. 19:00 Reduta 2: VR Cinema Brejlando: Ucho (Divadlo na Vinohradech)

Slavný trezorový film *Ucho* (1970) můžete nyní zažít zcela unikátním způsobem – přímo se ho účastnit ve virtuální realitě! Na jeho motivy vytvořená inscenace pražského Divadla na Vinohradech je totiž součástí projektu Brejlando, který umožňuje návštěvu divadel skrze virtuální prostor. Ale pozor – kapacita je omezena na 25 míst a cena tohoto unikátního zážitku je 249 Kč pro akreditované. Ostatní si musí ještě stovku připlatit.

Cinefilní box

Filmový modernismus

Moderní umění, stojící v opozici k „zastaralému“ umění klasickému, se stalo ideálem 19. století. Diskutovalo se o zavedených oborech, jako je literatura, malířství či architektura. V té době se rodící kinematografie začala jejich vlivy inspirovat, čímž vznikly první modernistické filmy včetně německé expresionistické produkce. Z jedné strany představovaly zboží s komerčním potenciálem, z druhé zbavovaly film cejchu jarmarečnického umění. Mezi jejich hlavní rysy patří důraz na subjektivitu, schopnost reflexe a abstrakce. Na první vlnu filmového modernismu, ukončenou nástupem zvukového filmu na přelomu 20. a 30. let, navázali filmaři o dvě dekády později. Jejich práce položila základy pro pozdější vznik nových vln ovlivněných proměnou společenské situace a vývojem filmové techniky.

Expresionistická soutěž

Filmový expresionismus charakteristicky vznikl přímo před kamerou – styl jeho filmů vytvářelo líčení herců, expresivní svícení a samozřejmě „zdeformované“ kulisy. Nejznámější expresionistické filmy se tak odehrávají v prostředí připomínajícím střední Evropu (i když v alternativním vesmíru), v jiných se však podíváme i za její hranice. **Dokážete vyjmenovat tři vzdálenější lokace, do kterých byl – alespoň zčásti – situován některý z expresionistických filmů?** Odpovědi nám pošlete na mail filmoelista@ifs.cz. Jeden z vás dostane filmovkový balíček.

Jak němý film promlouval

Filmová produkce Výmarské republiky byla pestrá. Na počátku 20. let minulého století natáčeli tamní filmaři historické filmy, komedie i dokumenty. Je to však početně nevelká skupina expresionistických děl, které pro nás dnes platí za synonymum této epochy německé kinematografie.

Jednoduché vysvětlení je nasnadě: Právě expresionistické filmy totiž sledujeme jako typ produkce, která dokázala zachytit unikátní kolorit období svého vzniku a zakonzervovat jeho obraz. Pokroucené kulisy dotyčných filmů tak vnímáme jako metaforu pochroumané společnosti zmítané ztrátou tradičních hodnot i těžkou ekonomickou krizí. Paradoxně kinematografii tento neradostný stav prospíval – tvůrci z něj čerpali inspiraci pro své pesimistické vize o morálním úpadku (*Od jitra do půlnoci*, 1920) a nemocích duše (*Kabinet doktora Caligariho*, 1920). Také diváci kina hojně navštěvovali, neboť šetřit peníze v době extrémní inflace nemělo smysl.

Producenti si zase uvědomovali, že levně vyrobené domácí filmy mohou prodat do

zahraničí za valuty podstatně stabilnější hodnoty, než jakou nesla krachující marka. A o expresionistické filmy zájem skutečně byl! Spolu s francouzskými impresionisty a sovětskými montážníky jejich tvůrci úspěšně nacházeli alternativní cesty (vůči již etablovaným konvencím hollywoodských snímků), jak prostřednictvím filmu – byť stále němého – promlouvat k publiku. Současně si brali za cíl dokázat jedinečnost sedmého umění prostřednictvím jeho odstřížení od vazeb na divadlo a literaturu, což je mírně ironické, uvážíme-li, z jakých zdrojů tvorba expresionistů vychází. Kromě výtvarného umění šlo samozřejmě o divadlo a četné literárně zpracované mýty a legendy (*Faust*, 1926).

V čem však filmový expresionismus udělal krok dál, byl způsob, jímž otevřeně tematizoval filmové médium jako nástroj vyprávění. Příkladem tohoto aktu sebereflexe je slavná pointa *Kabinetu doktora Caligariho* stejně jako narativní postup rozdělení filmu do kratších epizod s jednotným rámcem – viz *Unavenou smrt* (1921) a *Kabinet vos-*

kových figur (1924). Sebereflexe se stejně jako důraz na subjektivitu následně vrátily jako jeden z hlavních projevů druhé vlny filmového modernismu v 60. letech. Nejedná se však o jediný odkaz, který po sobě expresionismus, zvolna utichající v druhé půli 20. let, zanechal. O vlivu jeho vizuálního stylu se můžete přesvědčit zhlédnutím nejen o pár let mladšího *Vraha mezi námi* (1931), ale i o mnoho dekád novějších děl Tima Burtona či Alexe Proyase.

Jan Bergl

Den s... Patrikem Malečikem, šéfem technické produkce

Patrik Malečik se na Filmovce stará o technickou produkci. Co si pod tím představíte? „Starám se o vše, co tu nejdřív není, ale nakonec je. Týká se to tedy všech stanů, stánků, toalet, vybavení či třeba zatemnění sálů.“ Nejvíce práce tak má před samotným festivalem a po něm – vše, co návštěvník během každého festivalového dne používá a považuje za samozřejmost, totiž musel někdo nachystat; a v tom má prsty právě Patrik.

Vystudoval stavební fakultu na brněnském VUT, ale jeho život má do tradiční stavařské kariéry docela daleko. „Poslední roky hlavně cestuju. Bývám osm měsíců v roce na Novém Zélandu nebo v Austrálii. Tam jsem většinou dělal tesařinu, snažil jsem se držet okolo stavby. Před časem jsem se rozhodl, že si to udělám příjemnější a pracoval jsem ve wake parku; miluju totiž wakeboard a snowboard. Poslední rok jsem byl kvůli covidu jen v Rakousku na horách.“

Do Česka se vrací jen kvůli Filmovce. „Pro

mě začíná v dubnu, pak i během května a června je práce zhruba na půl úvazku: Je potřeba poslat hodně mailů a zjistit, kdo může a kdo ne. Měsíc před Filmovkou už pracuju naplno, ale dva týdny před festivalem a týden po něm jsem tu úplně nonstop. Domů se chodím jen vyspat. V průběhu Filmovky mám režim trochu volnější – hlavně řeším, co se pokazí. Mám na starosti i případy, kdy lidé něco poškodí. Bývám tu do noci, protože jsem také kontakt pro městskou policii. Občas je potřeba řešit rušení nočního klidu. Obcházím stánky a říkám, ať se tam zklidní. Takový režim mi ale naprosto vyhovuje, protože nemusím být na ranních poradách. Jsem spíše sova, takže rád pracuju v noci.“

Mohlo by se zdát, že když se podaří všechno dopředu nachystat, tak se pak nic nemůže pokazit, že? Omyl! Existují totiž živly, na

kteří se připravit prostě nejde: „Vzpomínám si na jednu hroznou bouřku. Měli jsme na náměstí nafukovací pódium s lešením. Silný vítr zvedl podlážku a prorhl plátno. Na posledních chvílích jsme museli shánět jiné.“ Živly ale nemusejí být jen přírodní povahy: „Vedle bouřek představuje největší problém fotbalové utkání. Stadion je hned vedle parku, a tak mám vždycky velkou radost, když přijede Baník nebo Slávn zrovna během Filmovky – což se stává pravidelně!“

Zatím se prý ale nestalo, že se nějaký problém vůbec nepovedlo vyřešit. Aby také ne, když je technická produkce v tak zkušených rukách: „Na téhle pozici jsem čtvrtý rok, ale začal jsem už dávno v pracovní skupině. Letos to bude moje už asi patnáctá Filmovka. Mám to tady rád.“

Mojmír Sedláček

Martin Huba: Postavě chci rozumět. Masarykovi i banditovi

Pro Výroční cenu AČFK si do Uherského Hradiště letos přijel taky Martin Huba, slovenský herec známý z mnoha českých filmů. Dostane ji za eleganci a noblesu, s nimiž prochází a ovlivňuje kulturní dění na Slovensku a v Česku, a také za to, že se výběrem svých rolí nebojí upozorňovat na tabuizovaná témata a ikonické postavy z nedávné minulosti.

Dnes budete s diváky diskutovat po promítání filmu *Hovory s TGM* (2018). V něm jste ztvárnil Tomáše Garrigua Masaryka tak dobře, že jste vyhrál Cenu české filmové kritiky. Hraje se vám skutečná postava jinak?

Umím hrát jen tak, že zapojuji svou osobní zkušenost. Materiál, který jako herec mám, se snažím přijmout za svůj, a to, co pak říkám, vychází z mého vnitřního stavu. Na takový přístup je ale potřeba mít dostatek času – jen pak vaše promluvy nezní naučeně, ale jako sekundární produkt vnitřního rozpoložení. U reálné postavy je něco takového ještě komplikovanější. Když totiž hrajete fiktivní postavu, třeba Hamleta, nikdo nepředpokládá, že se snažíte dopátrat k pět set let starému dánskému princovi. Je naopak přirozené, že jeho poselství zaktualizujete o svou zkušenost. U konkrétního historického hrdiny je proces, který ve vás proběhne před tím, než jeho věty řeknete, komplikovanější. A delší. Zaplaťpánbůh jsem v sobě vybudil tu drzost a dokázal jsem Masarykovy texty považovat za svoje, přestože po klapce samozřejmě víte, že jsou jeho. Dost mi taky záleželo na tom, abych jen nedemonstroval nějakou myšlenku a doufal jsem v určitý druh autenticity. Nesnáším, když herec manifestuje: Takhle to vypadá, když se hněvám, takhle, když dělám dobro.

Masaryk je ikona československé státnosti. Jenže ikona se nedá zahrát, musíte zahrát člověka a ten je vždy

nedokonalý. Jak jste přistupoval k jeho slabostem?

Vždycky se musíte snažit pochopit způsob uvažování svého hrdiny. Musíte přijít na to, jak se stane, že svou ideu upřednostní dokonce i před svou manželskou povinností – Masaryk totiž ideálním manželem rozhodně nebyl. Má priority, které jsou pro něj tak svaté a pánbůh mu snad odpustí, že zanedbá určité věci, které by člověk opomíjet neměl. Protože co je větší hřích – zanedbat svou ideu, nebo rodinu?

Když se ptáte na hříšnost ikon, připadalo mi neobyčejně zvláštní, že dokud Charlotta žila, Masarykovy myšlenky směrem k ženám a erotičnu byly velmi dietní a spořádané. Nevědomoval si určitou biologičnost své přítomnosti. Pět nebo šest let po smrti manželky začal i ten biologický princip muže a ženy vnímat a nebránil se mu. Objevení svého erotična nepovažoval za hřích, jeho děti mu to ale velmi zazlívaly, hlavně dcera. I v našem filmu jsou pasáže, kde se s fyzickým jako takovým střetává jako vitální starý chlap, který není ochotný se ho vzdát. Bylo mi sympatické, že takovou slabost měl. Slabosti lidí dělají jejich osud přitažlivým nebo odpudivým.

Vy sám máte jistě názorově víc společného s Masarykem než třeba s komunistou Vilémem Novým, který pronášel lživé teorie o smrti Jana Palacha a kterého hrajete v *Hořícím keři* (2013), nebo s problematickým hrdinou *Kawasakiho růže* (2009). Negativním

Kdo je Martin Huba

Syn herce a operní zpěvačky se narodil v létě 1946 v Bratislavě. V roce 1964 absolvoval na VŠMU (obor herectví). Kariéru začínal v košickém divadle, dvacet let působil ve Slovenském národním divadle. Před kamerou se poprvé objevil už na konci 60. let, ale velké filmové příležitosti mu dali až čeští režiséři v letech devadesátých. Za vedlejší roli v hrabalovské adaptaci Jiřího Menzela *Obsluhoval jsem anglického krále* (2006) dostal Českého lva. Na toho byl nominován i díky filmům *Tři sezóny v pekle* (2009), *Kawasakiho růže* (2009) a *Hovory s TGM* (2018). Spolupracoval i s Karlem Kachyňou, Janem Švankmajerem, Agnieszkou Hollandovou či Bohdanem Slámkou.

rolím se však nevyhýbáte. Jak se vám hrají?

Všechny role mají společného jmenovatele. I negativní hrdinové totiž mají velmi komplikované způsoby uvažování. Můžeme je samozřejmě jednoduše odsoudit, ale je naivní si myslet, že jejich vnitřní běs není rozporuplný. Bije se v nich dobro a zlo, a tak je herec musí i hrát. Pokud bych hrál negativní postavu jen negativně, za deset minut by to diváky přestalo bavit. To je černobílý vidění světa. Mě vždy zajímá ten moment, kdy protagonista začne sebe samého zrazovat. Nikdo z nás se totiž zlý nenarodil – to, že se někdo stane zlým, je křivda na člověku. Jako herec máte možnost říct, kde a co asi způsobilo, že se boží tvor, který se narodil v dobrotě, začal od dobra odklánět a do jaké míry ho to ničí. Myslet si totiž, že tím netrpí,

je také naivní. Kolikrát by totiž takoví lidé rádi začali znovu. Je ale prokletím lidského rodu, že když se jednou zmýlíte, musíte si dát velký pozor a mít velké štěstí, abyste se vrátili do hodnotového systému, který jste možná původně ctili. Proto nerozlišuju mezi kladným a záporným, Masarykem a hrdinou *Kawasakiho růže*. Jako herec prostě dostanete určitý materiál, a pokud máte dobré téma, inteligentního režiséra, který je ochotný s vámi strávit čas, a předpoklad, že byste toho hrdinu mohli chápat, začnete hledat. Věta: „Já nevím, jestli je hříšné, že mám teď mladou milenku,“ se dá říct na tisíc způsobů. Pokud ta věta definuje běs, který v sobě máte, dodá intonaci, rytmus a vytvoří hrdinu. Pak snad divák uvěří, že jste mu rozuměl. U Masaryka i u bandity. Jednou jsem hrál na divadle totálně negativního hrdinu ve hře *Dům pro nejmladšího syna*. Byl to zrádce, který dovedl do domu rodičů gestapo. Zvažoval jsem, jak takový člověk může přijít k tomu, že zradí bratra, otce a matku. Pokud to není vadný jedinec, tak ho k tomu muselo něco dotlačit. Jeden renomovaný kritik pak napsal, že jsem ho zahrál s takovou ohleduplností, že by bylo třeba zamyslet se nad mými občanskými postoji.

Zmínili jste, že na tento ponor do uvažování je třeba mít čas a dobrého režiséra. Podle vašich výkonů se zdá, že na takové podmínky máte štěstí. Nebo se vám stává i opak?

To spíš v divadle. Z toho vzešla moje drzost, že jsem se rozhodl režirovat. Do třiceti to

Pokud bych hrál negativní postavu jen negativně, za deset minut by to diváky přestalo bavit. To je černobílé vidění světa.

ještě jde, ale když musí chlap ve čtyřiceti hrát něco, s čím nesouhlasí, je to utrpení. Nedokážete přesvědčovat šest set lidí v hledišti, že je něco takhle, když víte, že to je blbost. Ale i v divadle jsem měl štěstí na 85 % lidí, se kterými jsem pracoval ve vnitřním souzvuku.

Proč vás objevili pro film zrovna čeští režiséři? Ptal jste se jich někdy, co se jim na vás líbí?

Radši ne. Ptal jsem se jen u Masaryka, když jsem se s ním poprvé herecky setkal v *Českém století* (2013). Říkal jsem režiséru Robertovi Sedláčkovi, že to je česká ikona

a vy máte spoustu českých herců. On mi řekl: „Víte, pane Hubo, vy jste starej chlap s klukovskými očima. A takový byl i Masaryk.“ To mě přesvědčilo. Řekl bych, že po rozdělení Československa jsme si začali možná rozumět víc než předtím. Nepociťuji, že se československý prostor dramatického umění nějak extra rozdělil, spíš se vzájemně obohacujeme. Nechci ale moc uvažovat nad tím, proč mě čeští režiséři berou. Možná bych se pak začal o jejich přízeň zbytečně moc snažit, a tím bych to zničil.

Jaké je začít naplno s filmovým herectvím v pozdějším věku, když už máte bohaté divadelní zkušenosti?

Hodně mi pomohla možnost točit televizní inscenace. Měli jsme štěstí, že jsme v Bratislavě nemuseli tolik plnit tehdejší ideové postuláty jako v Praze. Vybírali jsme ze světové literatury a v adaptacích jsem se dost vyhrál. Mezi televizním a filmovým herectvím jsou sice rozdíly, ale jinak je to příbuzné.

Co vás nejvíc baví na filmovém herectví?

Spíš bych věděl, co mi na něm překáží. Divadelní herec si těžko zvyká na to, že se netočí kontinuálně. Chvilí mi trvalo, než jsem poznal, že aby něco nějak vyznělo, musím už dva měsíce předtím nějak zareagovat. Dobrý režisér vás na to upozorní, ale musíte být ostražití. Druhá věc je, že divadelní představení je jeden totální záběr, který jede tři hodiny, a vy si to jako herec stříháte. Díky vašemu umění vzbudit napětí může divák poznat, kdy vás potřebuje vidět. Ve filmu je to ošidné. Stříhač vám může pomoci, ale i odstříhnout vaše reakce. Začal jsem chápat, že pozhnaní herci jako Dustin Hoffman mají ve smlouvách právo takzvaného jemného stříhu. To znamená,

že když už je film hotový, můžou prodloužit svůj detail nebo kolegovi reakci. Taky asi cítí, kdy potřebují být v obraze. Ale abych byl i pozitivní – setkání s takovou svobodou v tvorbě, ta přítomnost a žádanost autenticity, kterou film přináší, to je požehnaní.

Tři vaše celovečerní filmy, které LFŠ uvádí, točili režiséři tří různých generací. Bylo to nějak poznat?

V zásadních hodnotových věcech byli stejní. Mně je dneska 78 let, ale nemyslím si, že

Po rozdělení Československa jsme si začali možná rozumět víc než předtím.

bych se v rámci hodnotových kritérií nějak extra posunul. Můžete si nerozumět se současníkem a naprosto si rozumět s vnukem. Já jsem si velmi dobře sednul s režisérem Jiřím Krejčíkem, a ten byl starší než já. Šlo o to, zda má stejný smysl pro humor, zda je pro něj pravda to, co pro mě, jestli řešil kritické situace podobně. Pan Krejčík měl pověst velmi komplikovaného člověka, ale já postřehl jen jeho velmi dobré srdce. Takže to není věc generační, ale názorová. Myslím, že svazky tvoří lidská spřízněnost, ne věk.

Iva Přivřelová

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age
●	08:00	Slovácké divadlo	Tři zločinci ve skryté pevnosti	Hi	úvod: Jana Jedličková	139	Japonsko	1958	✓	
●	08:30	Kino Hvězda	Vlci	S	úvod: Jan Jílek	95	Mexiko	2019	✓	
●	10:00	Sportovní hala	Kordon	Ho	host: Goran Marković	85	Jugoslávie	2002	✓	15+
	10:00	Stan ČT	What's the Buzz	OP	host: Jana Jedličková, Klára Feikusová, Ondřej Kazík	90				
	10:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Martina Huby	OP	host: Martin Huba	90				
●	10:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1+ interaktivní VR	S		30			✓	
	10:00	Dětský/literární stan	Pískohrátky se Zuzajdou	DP		120				
●	10:30	Klub kultury 1	Šarlatán	C	host: Marek Čermák	118	Česká republika, Irsko, Polsko, Slovensko	2020	✓	
●	10:45	Kino Hvězda	Naše doba	S	úvod: Vít Schmarc	177	Mexiko	2018	✓	15+
●	11:00	Slovácké divadlo	Fantomas I: Ve stínu gilotiny	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš	61	Francie	1913	✓	
●	11:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2+ interaktivní VR	S		30			✓	
	12:00	Stan ČT	Nastavené zrcadlo	PCT	host: Milan Kruml	60				
●	12:00	Kino Mír	Psí vojáci	C	úvod: Jan Jendřejek	126	USA	1978	✓	15+
	12:00	Respekt stan	Filmové lokace a práce lokačního	PR	host: Lukáš Gabriel, Petr Horák	90				
	12:30	Klub kultury 2	Louis Feuillade kontra filmové seriály	OP	host: Radomír D. Kokeš	90				
●	13:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2+ interaktivní VR	S		30			✓	
●	13:00	Slovácké divadlo	Žít	Hi	úvod: Jana Jedličková	143	Japonsko	1952	✓	
●	13:30	Sportovní hala	Promiňte, bije se tady?	Hi	úvod: Maciej Gil	82	Polsko	1976		
●	14:00	Klub kultury 1	Drazí soudruzi	S	úvod: Kamila Dolotina	120	Rusko	2020	✓	15+
	14:00	Stan ČT	Producentická dramaturgie	PCT	host: Alena Müllerová	60				
●	14:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1+ interaktivní VR	S		30			✓	
	14:00	Dětský/literární stan	Divadlo Koráb: Sněhurka a sedm trpajzlíků	DP		60				
	14:00	Respekt stan	O konsentu s Konsentem	PR	host: Johanna Nejedlová, Silvie Lauder	90				
	14:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Gorana Markoviče	OP	host: Goran Marković	90				
●	15:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2+ interaktivní VR	S		30			✓	
	15:00	Slovácké muzeum	Jan Vlček: FILM EYE (skici pro film)	DP	host: Jan Vlček	30				
●	15:00	Kino Mír	Chicuarotes	S	úvod: Jan Jílek	95	Mexiko	2019		15+
●	15:00	Reduta 1	Barevný sen	C	úvod: Iva Hejlíčková	74	Česká republika	2020	✓	
●	15:00	Reduta 1	Fibonacci	C	host: Tomáš Hubáček	8	Česká republika	2020	✓	
●	15:30	Kino Hvězda	Kabinet doktora Caligariho (hudba: Jiří Bárta, Terezie Fialová)	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš, Viktor Palák	77	Německo	1920	✓	
	15:30	Dětský/literární stan	Free Cinema uvádí: Herecký workshop pro děti	DP		120				
●	16:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1+ interaktivní VR	S		30			✓	
	16:00	Stan ČT	Sny o toulavých kočkách	PCT	host: David Sís, Vít Bělohradský	60				
	16:00	Respekt stan	Proč Česko potřebuje víc investigativních novinářů	PR	host: Aneta Snopová, Markéta Chaloupská, Lukáš Valášek, Ondřej Kundra	90				
	16:30	Klub kultury 2	Významy dramaturgií. O vývoji a vzniku díla mezi televizí a filmem	OP	host: Jan Gogola ml., Lucie Králová, Tereza Bernátková	90				
●	16:30	Slovácké divadlo	Hovory s TGM	Ho	host: Martin Huba	77	Česká republika, Slovensko	2018	✓	
●	17:00	Sportovní hala	Index	Hi	úvod: Maciej Gil	94	Polsko	1977		
●	17:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2+ interaktivní VR	S		30			✓	
	17:30	Reduta	Hana Bartošová: Momenty 11-20	DP	host: Hana Bartošová	30				
●	17:30	Klub kultury 1	Hluběji!	S	úvod: Kamila Dolotina	106	Rusko	2020	✓	15+

Program

Sobota 07.08.

	čas time	místo place	název title	sekc e	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age
	18:00	Stan ČT	Masterclass Viktora Tauše	PCT	host: Viktor Tauš	60				
●	18:00	Reduta 1	Old Guard: Nesmrtelní	S	úvod: Klára Feikusová, Jana Jedličková, Ondřej Kazík	125	USA	2020	✓	18+
	18:00	Respekt stan	Panel připravovaných debutů	PR		120				
●	18:30	Kino Mír	Už tady nejsem	S	úvod: Jan Jílek	112	Mexiko, USA	2019	✓	15+
	18:30	Kolejní nádvoří	EVAMORE	DP		45				
	19:00	Reduta 2: VR Cinema	Brejlando: Ucho (Divadlo na Vinohradech)	DP		80				
●	19:00	Kino Hvězda	Slavnostní zahájení + Muž se zaječima ušima	C	host: Martin Šulík, Rudolf Biermann	104	Slovensko, Česká republika	2020		15+
	19:15	Dětský/literární stan	Scenáristi píší knihy: Bendová / Šindelka	DP		60				
	20:00	Stan ČT	Videostop	PCT		90				
●	20:00	Slovácké divadlo	Žena z bláta	Ho	host: Sergio Castro San Martín	92	Argentina, Chile	2015	✓	15+
●	20:30	Sportovní hala	Toulavý pes	Hi	úvod: Klára Feikusová	123	Japonsko	1949	✓	
	20:30	Kolejní nádvoří	"Dan Bárta & Illustratosphere	DP		75				
●	21:00	Klub kultury 1	Tito a já	Ho	host: Goran Marković	118	Jugoslávie	1992		
●	21:00	Respekt stan	The Best of Slamdance	PR	host: Ema Solarova	120				
●	21:30	Reduta 1	Noc musí padnout	C	úvod: Jan Jendřejek	105	Velká Británie	1964	✓	15+
●	22:00	Letní kino Smetanovy sady	Maratón studentských filmů 2021	PCT		240				
●	23:00	Kino Hvězda	Strašidlo	S	úvod: Kamila Dolotina	72	Rusko	2020	✓	15+
●	23:00	Letní kino Kolejní nádvoří	Matky	L		95	Česká republika	2021		
●	23:30	Slovácké divadlo	Nový řád	S	úvod: Vít Schmarc	86	Mexiko, Francie	2020	✓	15+
	23:30	Klub Mír	DJs Ghándí, Redcliff & Spord (Acidelika, Spiritual Sound System / Praha)	DP		300				
●	23:59	Klub kultury 1	Obchod pro sebevrahy	A	úvod: Iva Hejlíčková	85	Kanada, Francie, Belgie	2012		
●	23:59	Sportovní hala	Vetřelcátor	S	úvod: Jiří Flígl	90	Itálie	1989	✓	15+

07

Program

Neděle 08.08.

●	08:00	Slovácké divadlo	Děrsu Uzala	Hi	úvod: Luboš Ptáček	141	Japonsko, SSSR	1975	✓	
●	08:00	Reduta 1	Francouzova milenka	C	úvod: Jan Jendřejek	124	Velká Británie	1981	✓	15+
●	09:00	Kino Hvězda	Služebníci	C	úvod: Jaroslav Sedláček	88	Česká republika, Irsko, Rumunsko, Slovensko	2020		15+
●	10:00	Sportovní hala	Bébia, à mon seul désir	S	úvod: Kamila Dolotina	118	Gruzie	2021	✓	
●	10:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1 + interaktivní VR	S		30			✓	
	10:00	Dětský/literární stan	Free Cinema uvádí: Filmový plakát	DP		120				
	10:00	Stan ČT	Nové online-only pořady České televize	PCT	host: Josef Zukal, Eva Pjajčíková, Dorota Vašíčková	60				
	10:00	Respekt stan	Labyrint 2030 – Jak se mladí Češi postavili čelem k řešení aktuálních výzev v rozvojových zemích	OP	host: Pavel Ruzyak, Lukáš Bejček, Adam Táborvský, Kateřina Velíšková	90				
●	10:30	Klub kultury 1	Obsluhoval jsem anglického krále	Ho	host: Martin Huba	120	Česká republika, Slovensko	2006		
●	11:00	Slovácké divadlo	Fantomas II: Juve kontra Fantomas	Hi		54	Francie	1913	✓	
●	11:00	Reduta 1	Kat	PS	úvod: Jiří Forejt	87	Španělsko, Itálie	1963		
●	11:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2 + interaktivní VR	S		30			✓	
	11:30	Klub kultury 2	Filmový expresionismus a jeho tradice	OP	host: Radomír D. Kokeš	90				
●	11:30	Kino Mír	Den s Tortoise	Ho	host: Sergio Castro San Martín	62	Chile, USA	2011	✓	

Všecký program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

Chcípácká tendence s odstupem čtvrtstoletí

Do třetice všeho českého. Letos se na Filmovce uzavírá tříletá snaha o nalezení odpovědi na otázku Kdo jsou Češi? První část v roce 2018 nabídla dichotomii Hrdinové, nebo padouši, o rok později jsme byli vystaveni rozmanitým komediím pod označením Smějící se bestie. Nyní si pod názvem Právo na chcípáctví připomínáme rozporuplný fenomén chcípáckého filmu, o němž se koncem 90. let dohadovali akademici Petra Hanáková a Jaromír Blažejovský. Samotná polemika byla přitom nadstandardně podnětnou i odvážnou reflexí soudobé kinematografie.

Přestože se téma outsiderství a občas až vyzívání se ve vlastní zoufalosti objevuje zhruba od 60. let, ke konci milénia se vlna takzvaného chcípáctví výrazně rozbujela – a dodnes je jedním z neustále se vracejících motivů tuzemských filmů. I proto je vhodné se na pojem chcípáckého filmu s odstupem podívat. Co pro nás dnes znamená?

V sekci se představí kvartet filmů s odlišnou poetikou, přesto bytostně spjatých s atmosférou 90. let. V *Kamenném mostě* (1996) zachycuje Tomáš Vorel částečně autobiograficky své tvůrčí rozpoložení po úspěších

Kouře (1990) i *Pražské 5* (1988). Zdeněk Tyc v *Žiletkách* (1993) stopuje nástrahy dospívání za zvuků Psích vojáků. *Šeptej* (1996), říká ve své coming of age romanci debutující David Ondříček, zatímco Jan Svěrák hýří nápady i znepokojivými vizemi v *Akumulá-*

toru 1 (1994). Filmy o chcípácích? Možná. Silné výpovědi mladých autorů z rozkolísané doby? Nepochybně.

Mojmír Sedláček

Hot gentleman, nesmrtelná Charlize a američtí andělé

Letošní sekce zaměřená na televizní programy bude opravdu hot – hned jak začne první díl seriálu *Poldark* (2015), který udělal sex symbol z irského herce Aidana Turnera. Klíčový okamžik *Poldarkovy*/Turnerovy popularity (tj. scénu sečení trávy bez košile) sice v první epizodě příběhu zchudlého gentlemana ještě nevidíte, ale už díky ní a připojenému zhruba půlhodinovému kinolektorátu poznáte, proč druhá televizní adaptace série britských historických románů z fotogenického Cornwallu tolik uspěla u současných diváků.

Tématem letošní HOT TV je adaptace, tedy něco, co tvůrci točí rádi, často a stále. *Poldark* tu reprezentuje nejrozšířenější fenomén – knižní adaptaci. Akční fantasy Netflixu *Old Guard: Nesmrtelní* (2020) o tajné skupině záhadných vojáků, kteří pod vedením Charlize Theronové chrání smrtelný svět, zastupuje dnes tak populární filmy natočené podle komiksu. Hluběji do televizní historie sáhli dramaturgové z olomoucké

Katedry filmových a divadelních studií pro ukázkou minisérie podle divadelní předlohy. Epičtí *Andělé v Americe* (2003) o krizi AIDS, demokracie i identity v režii Mikea Nicholse pro HBO vyhrávali všechny televizní ceny v roce 2004.

„Hledala jsem díla, která by nám umožnila ukázat různé přístupy k adaptaci a zaměřit se na kontexty užívání adaptace jako techniky oslovení diváků,“ vysvětluje dramaturgyně sekce Jana Jedličková. „*Andělé v Americe* byli jasnou volbou, protože ukazují, že divadlo se dá v televizi zobrazit velmi filmově a zároveň pomáhá budovat značku umělecké televizní tvorby. *Old Guard: Nesmrtelní* je pěkný příklad moderní aktualizace komiksových adaptací, který je inovativní tím, že umí spojovat konvenční prvky s novými. Dokazuje, jak důležitý je prvek diverzity a autenticity už v preprodukční fázi a jak s ním televize dále pracuje na úrovni propagace,“ dodává.

Poldark podle Jedličkové zase předvádí, jak v roce 2015 pojmut milostný trojúhelník z konce 18. století, který byl napsán v polovině století dvacátého. „Když adaptujete několik dekad staré dílo, které bylo ve své době považováno za nekonvenční, je třeba

poprat se s tím, jak se nám v průběhu let posouvají konvence autenticity a realismu,“ přibližuje jedno z témat *poldarkovského* kinolektorátu Jedličková.

Iva Přivřelová

Odborná analýza polonahé „travní“ scény *Poldark tady* →

Boj s vetřelci i depresemi

Ondřej Moravec není jen dramaturgem filmovkové sekce Virtuální reality. Do Hradiště veze taky prototyp svého interaktivního filmu Tmání. Jde o první snímek ve virtuální realitě, který podpořil Státní fond kinematografie.

Co teď frčí ve světě virtuální reality?

Jedním z velkých technologických trendů je opouštění velkých headsetů, které jsou napojené na počítač, a přistupuje se k těm menším, které napojené na elektřinu být nemusí. Je to způsob, jak divákovi cestu k virtuální realitě co nejvíc zjednodušit. Je složité všechno nainstalovat, komplikované je i ovládání. Proto se třeba přechází na handtracking, díky kterému se už vůbec nepoužívají ovladače a vše se ovládá rukama. Dřív byly taky hodně populární třistašedesátkové filmy, které jsou neinteraktivní a jenom se koukáte kolem sebe. Těch vzniká čím dál méně a zásadní jsou projekty na hraně hry a filmu. Takové interaktivní filmy. Letos na Filmovce máme třeba celou sekci zaměřenou na téma vesmíru. Jedná se sice o trochu prvoplánové spojení, ale je zároveň tím, na co diváci nejvíc slyší.

Rozvíjí se i různé experimentální projekty, v rámci kterých se třeba musí zpívat nebo se přidávají další smysly?

Vznikají, ale jsou trochu náročnější. Existuje třeba virtuální realita, ve které divák dostane na záda vrtníci batůžek, který mu simuluje pocit, že je strom – roste a prochází hlinou. Další zajímavý projekt taky využívá haptiku: Vypráví o robůtkovi, kterému má hráč vložit do těla srdce a propojuje se s ním tak, že má na prsa upevněný vrtníci senzor. Filmový režisér Alejandro González Iñárritu také vytvořil virtuální realitu, ve které divák hraje za uprchlíka, kterého na poušti zajme policejní jednotka. Jde o obrovskou instalaci, ve které se divák pohybuje ve skutečném písku a v níž dokonce fouká vítr. Je to ale velice nákladný projekt, který objíždí ty nejpřednější světové galerie. Trendem je prostě co nejvyšší imerzivita.

Tyhle extrémní experimenty jsou ale spíše v menšině, ne?

Podobné projekty se prezentují na festivalech, ale majorita, která vzniká, je spíše herní. Interaktivních filmů se tvoří dost, ale spíše pro menší publikum. Je to stejné jako s artovým filmem – také je ho méně než toho komerčního.

V čem je virtuální realita nejlepší?

Dokáže intenzivnějším způsobem zprostředkovat určitý stav. Proto mám ve virtuální realitě rád simulace. Na Filmovce

jsme měli třeba projekt, který simuloval pobyt ve vězení. Dokáže to podle mě lépe než film. Společnost Brainz, která nám na Filmovku dodává techniku, převedla do virtuální reality několik divadelních představení. Tenhle projekt vznikl v době přísného lockdownu, aby měli lidé alespoň nějak zprostředkovanou kulturu. Člověk si službu objednal a taxík mu přivezl brýle. Dodalo to představení nový efekt a tvůrci si s tímto formátem mohli různě vyhrát. Na Filmovce třeba uvedeme divadelní adaptaci filmu *Ucho* (1970), kterou hrají v Divadle na Vinohradech. Divák se dostane do pozice ucha, které poslouchá rozhovory všech postav.

Kde bude virtuální realita třeba za 10 let?

Technologie se bude pořád zmenšovat, aby byla divácky přijatelnější – podle mě se dostane do podoby, kterou známe třeba z *Minority Report* (2002); tam už nemají žádnou helmu, jen hologramy. Virtuální realita se bude víc uplatňovat v průmyslu, už teď vznikají simulátory pro lékaře nebo automobilový průmysl. Na uměleckém poli dojde k důraznější gamifikaci a tvůrci se budou snažit prodloužit dobu, kterou mohou diváci ve virtuální realitě strávit. Současný přijatelný čas je 30 minut, pak začíná být některým lidem špatně. Bylo by taky dobré, kdyby se tvůrcům podařilo lépe zpracovat

pohyb – zatím se ve virtuální realitě nemůže příliš chodit. Existují sice různé chodící pásy, do kterých se divák zamkne, ale je to nepřirozeně složité a nemohou si to dovolit ani festivaly.

Na Filmovce vezete i váš VR film *Tmání*, o čem je?

Tématem je vyrovnávání se s depresí. Je to můj osobní příběh, který diváky vrací do doby, kdy mi bylo mezi deseti a dvaceti lety. Film je primárně ovládaný hlasem. Ten se jinak příliš nepoužívá, lidé se stydí. My se ale pro něj v *Tmání* rozhodli, protože je důležitý i z hlediska příběhu – práce s hlasem mi totiž pomohla zbavovat se depresí. Chceme proto, aby diváci nepříjemné simulované myšlenky zaháněli hlasem stejně, jako se o to snažím ve svém reálném životě. Je zajímavé, v jaké době film vzniká, protože s příchodem pandemie a lockdownu se výrazněji otevřelo téma psychických problémů, a to zejména u mladých lidí, na které *Tmání* cílí. Navíc se jedná o první projekt ve virtuální realitě, který finančně podpořil Státní fond kinematografie. V neděli mě čeká přednáška, na které promluví o tom, jak probíhá proces výroby virtuální reality a vybraní diváci si budou moci vyzkoušet prototyp. Celý film pak bude hotový příští rok na jaře nebo v létě.

Tereza Fousek Krobová

Od Komára ke Slepici

Není nic lepšího, než si po hodinách proseztených v kině protáhnout nohy na krátkém cyklovýletě, který sice trpí až hříšným nedostatkem kopců, ale zato skýtá mnoho příležitostí k občerstvení nebo koupání. Trasa schovaná v QR kódu startuje u kina Hvězda ve Smetanových sadech, vyrazit můžete ale odkudkoli z Hradiště a vydat se na jih do Kunovského lesa a dál podél Olšavy.

Ještě před Kunovicemi možná největší zíznicve zláká Hospůdka U Komára, která nabízí solidní výběr nápojů a k jídlu českou stánkovou klasiku s příjemným posezením pod pergolou. Ale pozor, v dopoledních hodinách ji otevřenou nenajdete.

Cestujícím s dětmi rozhodně doporučujeme počkat si na další zastávku u Leteckého muzea v Kunovicích. Místní restaurace vaří za příjemné ceny; především má ale v zahradě několik trampolín, prolézaček a k vypůjčení všemožné náčiní k venkovním hrám. Dobrodružnější výletníci se o tři kilometry dál v Ostrožské Nové Vsi mohou osvěžit na koupališti u cyklokempu nebo si vyzkoušet cyklistický pumptrack, u něhož najdete příhodně umístěný sezónní cykloservis.

Ve druhé polovině trasy můžete okusit vyhlášené langoše v podniku Seek & Destroy, ve kterém připravují klasické i netradiční sladké varianty. A vy, kteří máte raději větší trasy za sebou, než zamíříte k občerstvení, zvažte zastávku ve Srubu U Raka (pro náročnější strávníky), v Zašívárně U Osla nebo vydržte až na konec trasy a zajděte si k Bláznivé slepici na Mariánském náměstí, která je i tou nejvhodnější volbou pro vegetariány.

Voitěch Dvořáček. ČTK

Filmy v krytu

Je to centrum festivalového dění, kde si lze vyzvednout akreditace, ale také místo, kde třeba můžete přečkat jaderný útok. Architekt Zdeněk Michal totiž v kině Hvězda vytvořil v 60. letech prostor, který neslouží

jen kulturním zážitkům. Pokud se totiž za krásným sálem kina uzavřou masivní železobetonové dveře, rázem se změní v kryt civilní obrany. I proto v něm není ani špetka telefonního signálu. „Spousta lidí žije v domnění, že se kryt nachází vedle kina. Ale kryt je samotný sál Hvězdy,“ vysvětluje ředitel Městských kin Uherské Hradiště Josef Korvas.

Ani železobetonové zdi ale nezastavily vodu, která v roce 1997 zaplavila celé město. V kinosálu Hvězdy sahala až do 13. řady a tehdejší Letní filmová škola se musela přesunout do Jihlavy. Při rozsáhlé rekonstrukci před deseti lety dostalo kino nové pódium, opravené venkovní respirium a víceúčelový klub. Kinosál a foyer navíc získaly nový kabát. Rekonstrukce také obnažila masivní tlakové dveře, které byly předtím skryté za zástěnou. Můžete si je prohlédnout při vstupu do sálu. Specifický vnější vzhled budovy ale zůstal zachován. Funkcionalistický styl obdélníkové stavby kontrastuje s amfiteatrálním tvarem hlediště, které je zakryté kopulí. Díky novému technickému zázemí může kino pořádat hudební a dramatické produkce, přednášky nebo workshopy a může se s hrdostí prezentovat i jako člen prestižní sítě evropských kin Europa Cinemas.

Až tedy usednete do pohodlných sedaček kinosálu, třeba při dnešním slavnostním zahájení festivalu, nemáte se čeho bát. Sedíte v jednom z nejbezpečnějších kin v republice.

Kateřina Ježková, ČTK

K moři za pade

Začátek Filmovky je zatím teplotně poněkud milosrdnější, než bývá zvykem, ale spoléhat se na to nedá. Rozhodně je proto dobré vědět, kde se můžete zchladit, až se vrátí zdejší pověstná neúprosná vedra.

Řešení naštěstí není od festivalového dění daleko. Proslulý aquapark se nachází kousek od Smetanových sadů. Oblíbenými atrakcemi jsou nejdelší tobogán na Moravě (185,6 m) a divoká řeka. Aquapark se dělí na čtyři zóny. První z nich je určená ke kondičnímu plavání, druhá je zaslíbená vodnímu skotačení. Ve třetí najdete wellness centrum a konečně ve čtvrtém pásmu je v létě otevřené venkovní koupaliště. Dostupný je také víceúčelový a dětský bazén. Vstupné se odvíjí od počtu zón, do kterých chcete mít přístup.

Pokud preferujete koupání v přírodě, zavítejte na koupaliště Albatros v Ostrožské Nové Vsi. Místo v roce 2010 prošlo kompletní rekonstrukcí a je oblíbenou destinací turistů i místních. Nachází se zde několik jezer vzniklých zatopením bývalých štěrko-pískových lomů, kterým se právem přezdívá

Přístup do Infobanky ČTK

Přístup do Infobanky ČTK

Jméno: LFS

Heslo: 47.filmovka

Platnost přístupu:

06. 08.–12. 08. 2021

Slovácké moře. Koupání je možné jen na koupališti Albatros, jinak vám hrozí pokuta. Ostatní vodní plochy jsou zdrojem pitné vody a patří do ochranného pásma. K jezerům jezdí vlak nebo se můžete dopravit autem, najít parkovací místo ale bývá někdy oříšek. Na své si zde přijdou zejména rodiny s dětmi: najdete tady totiž dětská hřiště a zapůjčit si můžete lehátka, ložky i sportovní vybavení. Ubytování nemusíte hledat daleko, Cyclo-Aqua-Autocamp je totiž přímo součástí areálu. Na koupališti nemůžete platit stravenkami ani kartou, ale vstupné na den činí jen 50 korun.

Žaneta Levičková, ČTK

Foto: Anna-Marie Krížová, ČTK

Pravda není cíl

Snad tomu chtěla náhoda, že se nám letos na LFŠ sešly hned dva zásadní filmové příspěvky k tématu pravdy a lidského poznání. Svě největší dny slávy zažívala víra v absolutní, pravdivé a ničím nezkraslené poznání v době osvícenství a následného pozitivismu. Film, médium vzniklé až s koncem 19. století, nám naopak ukázal, že i fotografický „dokonale objektivní“ otisk reality může být lží.

Novější z těchto dvou snímků, *Amatér* (1979) Krzysztofa Kieślowského, se k pravdě a umění vyjadřuje ve vztahu k lidské zodpovědnosti. Svého hlavního hrdinu Filipa Mosze, který se stane dokumentaristou a filmovým kronikářem městečka,

v němž žije, nechává zjistit, že čisté zachycení reality je iluzí. Každá pravda má svou společenskou hodnotu a její vyřčení dopad na ostatní. Ve chvíli, kdy se chce Filip s těmito dopady vyrovnat, musí otočit objektiv kamery na svou vlastní tvář. Film zrcadlí zkušenost samotného Kieślowského, který přestal natáčet dokumenty koncem 70. let, kdy si uvědomil, že není schopen kontrolovat jejich důsledky.

Rašómon (1950) Akiry Kurosawy, precizně seskládaný příběh o vyšetřování jednoho zločinu, nás dovádí k poznání obecnějšímu. Postupným vyslechnutím jednotlivých svědků a zhlédnutím vizualizace jejich vyprávění zmatený divák zjišťuje, jak těžké je najít jednoznačnou odpověď na to, co se vlastně stalo. Každý vidí situaci v závislosti na svých zájmech trochu jinak. Během soud-

ního řízení vystupují tyto zájmy do popředí, sdělení filmu je však mnohem obecnější: různá kognitivní zkreslení, která činí naši orientaci v realitě vůbec možnou, mohou nakonec způsobit, že si s druhým vůbec neporozumíme. Aniž by chyba byla snadno prokazatelná jen jedné ze stran.

Co s tím dnes, kdy termín „doba postfaktická“ slýcháme častěji než často? Sledujme filmy jako je *Amatér* a *Rašómon*, přemýšlejme o tom, jak popsané procesy fungují, a snažme se být co nejnímavější. Pravda není cíl a konečná hodnota, ale něco, co vzniká jako vedlejší produkt procesu jejího hledání v rámci férových a logických diskuzí.

Jan Bergl

aquapark
uherské hradiště

ZA VODNÍMI A SAUNOVÝMI ZÁŽITKY

- PLAVECKÉ A ZÁBAVNÍ BAZÉNY
- VYHRÍVANÝ BAZÉN POD ŠÍRÝM NEBEM
- TOBOGÁNY X-TUBE (186 M) A BLACK HOLE (140 M)
- VODNÍ ATRAKCE • SAUNOVÝ SVĚT
- RESTAURACE A BARY • HŘIŠTĚ A SPORTOVIŠTĚ
- DOPLŇKOVÉ SLUŽBY

www.aquapark-uh.cz

Filmové listy pro vás připravili:
Tereza Fousek Krobová (šéfredaktorka), Mojmir Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl, Iva Přivřelová (redaktorka a redaktorka), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Agentura NP (tisk).

Pořadatel		Hlavní partner		Finanční podpora				Partner projektu	Made in Poland				
				Partner		Oficiální cider		Oficiální dodavatel vína		Oficiální partner komunikace			
				Oficiální dopravce		Oficiální partner techniky		Oficiální vůz					
Generální mediální partner		Hlavní mediální partneri				ČESKÁ TISKOVÁ KANCELÁŘ							
Regionální mediální partneri				Mediální partneri									
Spolupráce													

07.08. 10:30
Klub kultury 1
Šarlatán

Na letošní Filmovce se můžete podívat na první film Agnieszky Hollandové, *Provinční herci* (1979), i na ten zatím poslední, *Šarlatán* (2020). V dramatu podle skutečného osudu exceluje Ivan Trojan jako muž, který potřebuje léčit druhé, aby nemusel řešit svoje problémy. Nejlepší český film loňska podle České filmové a televizní akademie se dostal do širší nominace na Oscara, jistě i díky renomé své polské režisérky. Její asistent z natáčení Marek Čermák dnešní promítání doprovodí a kromě historek z natáčení se ho můžete zeptat i na to, jak probíhá gala premiéra na Berlinale nebo jak se organizuje oscarová kampaň v době pandemie.

Doporučuje: Iva Přivřelová

07.08. 14:00
Klub kultury 1
Drazí soudruzi

Příští červen uplyne 60 let od masakru v Novočerkassku, stávky dělníků z tamější továrny, kterou armáda rozehnala tak brutálně, že po ní zůstaly desítky mrtvých. Do rozpadu SSSR se o tragédii nesmělo mluvit, pokud jste ale o ní ještě neslyšeli, po tomto filmu na ni nezapomenete. Děsivé události tvoří prostřední, nejsilnější část novinky Andreje Končalovského. A znamenají také ořes v životě hlavní hrdinky, do té doby kované komunistky. Drama o pomýlených ideálech a krutém vystřízlivění patří k nejcenovanějším filmům loňska a vyniká výkonem Končalovského manželky Julie Vysocské, která sama z Novočerkassku pochází.

Doporučuje: Iva Přivřelová

07.08. 10:45
Kino Hvězda
Naše doba

Mexičan Carlos Reygadas si stylovou příbuzností své tvorby s mistrovskými díly spirituálního filmu získal přízeň kritiků a cinefilů po celém světě. Samotná příbuznost by z něj však sotva udělala jednoho z neoriginálnějších režisérů současnosti. Filmový jazyk svých vzorů, mezi něž patří Andrej Tarkovskij či Carl Theodor Dreyer, navíc „překládá“ pro nové tisíceletí. *Naše doba* (2018) tak trochu připomíná Bergmanovy *Scény z manželského života* (1973) – není jednoduché do ní proniknout, vyžaduje notnou dávku empatie a snad i životních zkušeností, ale vnímavému divákovi se oplatí neobyčejně silným zážitkem.

Doporučuje: Jan Bergl

07.08. 18:00
Reduta 1
Old Guard: Nesmrtelní

Dlouho jsem kolem filmu chodila obloukem. Vypadal jako zaměnitelná akčňárna se zamračenými týpký a sexy latexovou dračicí, kterou se Charlize Theronová jen snaží vytřískat maximum z úchvatné Furiosy. Nemohla jsem být dál od pravdy! Nebudu lhát – není to zrovna nejzábavnější film na světě. Old Guard ale nabízí zajímavý protiklad k maniakálním Marvelovkám i všem zaměnitelným guilty pleasure akčňárnám plným sexismu a drsných hlášek z fiktivního macholandu. Možná se bere příliš vážně, díky těm několika žánrově subverzivním momentům (počkejte si na to gay vyznání!) ale fakt stojí za vidění.

Doporučuje: Tereza Fousek Krobová

07.08. 12:00
Kino Mír
Psí vojáci

Československou undergroundovou kapelu, film o traumatech války ve Vietnamu i jeho knižní předlohu (ne)překvapivě spojuje stejný název – *Psí vojáci*. Těmi indiáni označují bojovníky, kteří se zpronevěřili kmenovým tradicím. To samé totiž platí i pro Raye (a z pohledu KSČ i pro Topola). Bývalý mariňák začne pašovat drogy a díky tomu, co ve válce zažil, sám neví, jestli je padouch, nebo hrdina. Americká kinematografie jistě nabídla filmy, které narativ o osobních i kolektivních tragédiích a krutosti systému reflektují kritičtěji (včetně kultovního *Ramba*), *Psí vojáci* ale nabízejí chytrou kombinaci umění i braku.

Doporučuje: Tereza Fousek Krobová

07.08. 18:30
Kino Mír
Už tady nejsem

Žánrová škatulka „hudební drama“ vůbec nevystihuje, o jak vrstevnatý snímek se jedná. Neškodný gang Los Terkos se na ulicích metropole Monterrey vyžívá v rytmické kolumbijské hudbě a předvádění excentrických účesů. Šéfem gangu je sedmnáctiletý Ulises, který se nešťastně připele k problémům a musí utéct do USA. Melancholický stesk po domově i kultuře provází mladíka v cizí zemi, stejně jako staromódní MP3 přehrávač. Mexický vyslanec do posledních oscarových vyprávění plném vypustek, pomocí něhož vykresluje kontrasty života na obou stranách neexistující (ale téměř hmatatelné) zdi.

Doporučuje: Mojmir Sedláček